

flere eller færre Aars Sædbane. Hvad de saakaldte fri Bevillinger angaar, da ere de efter vor Mening givne endog i for rundeligt Maal i Forhold til Landets finansielle Stilling og den økonomiske Tilstand, under hvilken de stattehdende Borgere for Tiden arbejde.

I øvrigt henvide vi til vore tidligere afgivne Betænkninger over de nærmest foregaaende Aars Forslag til Finanslove (jfr. Betænkningen over Forslag til Finanslov for 1891—92, Tillæg B., Sp. 2106—7, og Betænkningen over Forslag til Finanslov for 1892—93, Tillæg B., Sp. 1866—67). Idet vi saaledes indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse, forbeholde vi os mundtlig at gøre Rede for vor Stilling til de Vædringsforslag, som Ministeriet eller Flertallet har fremsat.

Et andet Mindretal (Madsen-Mygdal) maa fremdeles som hidtil fastholde den Betragtning, at det vilde være uforvarligt gennem Vedtagelsen af en Finanslov at give den fornødne Anerkendelse af en Regering, der i en Række af Aar har sat sig ud over Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og skal her indskrænke sig til at henvide til sine tidligere Udtalelser i foregaaende Aars Betænkninger fra Landstingets Finansudvalg over Finanslovsforslag, se f. Eks. Rigsdagstidende for 1890—91, Tillæg B., Sp. 2107 og for 1891—92, Tillæg B., Sp. 1870.

Mindretallet forbeholder sig i øvrigt mundtlig at begrunde sin Stilling baade over for enkelte af de stillede Vædringer og Sagen i sin Helhed.

Et tredje Mindretal (Caspersen) finder paa dette Stadium af Sagen ikke Anledning til nogen Udtalelse.

Ahlefeldt-Laurvig.

Breinholdt.

Carstensen.

Caspersen.

J. Dannefskjold-Samsøe.

Dresing.

Frijs-Frijsenborg.

H. Chr. Hansen.

Hedemann.

Madsen-Mygdal.

Makén.

Moltke,
Formand.

Th. Nielsen.

W. Petersen.

Steffensen,
Ordfører.